

Усе це марність, проповідник рік (переклад В. Гречки)

Джордж Гордон Байрон

I.

Я глузд, любов і славу мав,
Був повен сил бурливих,
Мій келих рідко спочивав,
Знав ласку форм я милих;
В очах красунь я душу грів
І серце моє квітло,
Всіх даних смертному дарів –
В моєму блиску світло.

II

На пальцях дні рахую ті,
Де хоч би щось лишилось,
Щоби затримало в житті
Мене земним хоч чимось;
Ні дня не знав, ні хвилики я
Без гіркоти в утіхах,
І в сяйві мав передчуття,
Зловісні тіні лиха.

III

Від змій нас здатні вберегти
Закляття й флейти звуки,
Та як змію прогониш ти,
Що гасить серця стукіт?
Пуста їй музика гучна
І слів потік до Неба,
Кусає завжди нас вона,
Душі ж терпіти треба.

Переклад Віталія Гречки

16.10.2023